

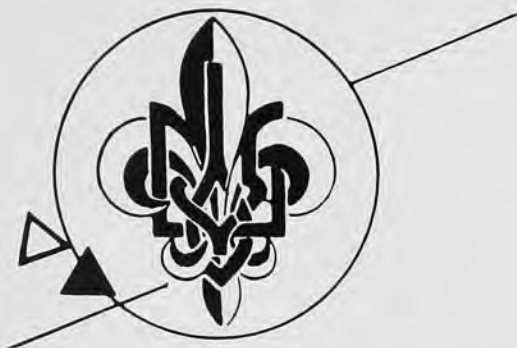
ЧЛ 19 АК 88

СІЧЕНЬ — ЛЮТИЙ 1988
JANUARY — FEBRUARY 1988

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел
в році.

Видає Головна Пластова Булава.
Оформлення обкладинки на 1988 рік пл. уч. Коля
Савицький

ЗМІСТ

Сторінка

1. Від редакції
Україні — В. Симоненко
„Київ” — І. Сеник
2. Визначні сучасні українці — Марія Мотиль
3. Матеріали до підготовки 1000-річчя
4. Успіхи наших подруг — Марта Перфешька
5. Марко Рубан приїхав з України
Україні потрібна свобода, а не плутоній — Подруга
Марта
7. Пластуни із ЗСА просять про звільнення в'язнів
Родинна традиція
8. Старше пластунство колядувало на „Юнака”
Що нового у зоряних просторах
12. Пам'ятаєте?
14. Хроніка — „В майбутні часи” — пл. розв. Діня Заяць
15. З життя української молоді Бразилії
16. Загадки
17. Хроніка: Оттавські пластуни зустрічали Д. Шумука
— пл. розв. Борислав Кіт
18. Хроніка: Каравана в Торонті — Гурток „Підсніжки”
„День Солідарности” — ст. пл. Леся Потічна
Чому „Корсарі часу”? — ст. пл. Дарка Ласовська
19. Привіти для „Юнака”
21. Нові платівки — ст. пл. Олесь Кузишин
22. Із творчості колишніх пластунів
23. Список датків на Пресфонд „Юнака”

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право
виправляти мову, як теж скорочувати й
виправляти одержані матеріали згідно з
пластовою термінологією, пластовими
виховними напрямними та вимогами
юнацького віку читачів.

Редагує колегія

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Роман Копач

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

пл. сен. Олександра Юзенів.

На обкладинці: ЮМПЗ 1987 р. Збірка юнацтва перед
Парламентом Канади, Оттава 20-го серпня, перед
зустріччю з представниками Уряду Канади і
українського громадянства.

ЮНАК

СІЧЕНЬ — ЛЮТИЙ

JANUARY — FEBRUARY 1988

Ч.П. 1-2 (281-282)

РІК XXVI

Інтернаціональне стандартно-серійне число

0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА “ЮНАКА”

\$20.00 американських доларів

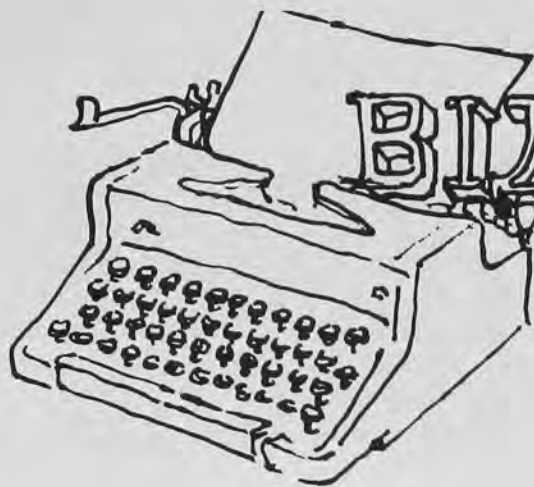
Ціна одного прим. — \$2.00

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.

З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

ВІД Р Редакції

Дорогі Подруги і Друзі!

Раз-у-раз дістаю запити чому в останніх місяцях не приходив до Вас „Юнак“. Хоча як мені було прикро з того приводу але приємно було почути, що Вам юначки і юнаки бракує Ваш журнал. Причина у затриманні появи „Юнака“ у фінансових труднощах, з якими бореться Пластове Видавництво. Але помимо того випускаємо тепер перше число за січень — лютий 1988 року і з пластовим оптимізмом, надіємося що „Юнак“ буде далі правильно виходити, як це було рівно 25 років, від першого числа у 1963 р., і як це було на 20 років, від коли його редагує.

Допоможіть у тому, Дорогі Читачі, та вишліть Вашу переплату враз із датком на Пресфонд, щоб було як продовжати появу юнацького журналу.

Ми увійшли саме у знаменний рік в історії українців а це 1000-річчя Християнства і будемо старатися подавати Вам матеріяли про цю річницю, з якою Ви напевно зустрінетеся в тому році в усіх святкуваннях нашої громади, у школах, літніх прогуляках до Європи чи у тематиці таборів.

На січень 1988 року припала також рівна дата нашої найбільшої історичної події, а це 70-років від проголошення Української Державности. Я певна, що усі юначки і юнаки відзначили це Свято Державности пластовим Апелем, з відповідною програмою.

Як бачимо, ми вступили у важливий рік для української спільноти, а тим і для нас пластунів. Тому бажаю Вам Дорогі Читачі багато пластової насаги у 1988 році, багато успіхів у пластуванні, щоб тим Ви могли показати, що Ви усі вірні члени української спільноти. А Вас прошу бажайте „Юнакові“, щоб виходив в цьому році точно і допоможіть йому до того!

Ваша редакторка

УКРАЇНІ

Колись крізь розпач випнуться надії
І загудуть на вітрі степовім,
Я тоді твоїм ім'ям радію
І сумую іменем твоїм.

Коли грозює далеч неокрая
У передгроззі диким і німім,
Я твоїм ім'ям благословляю,
Проклинаю іменем твоїм.

Коли мечами злоба небо крає
І крушить твою вроду вікову,
Я тоді з ім'ям твоїм вмираю —
І в твоєму імені живу!

Василь Симоненко

* * *

КИЇВ

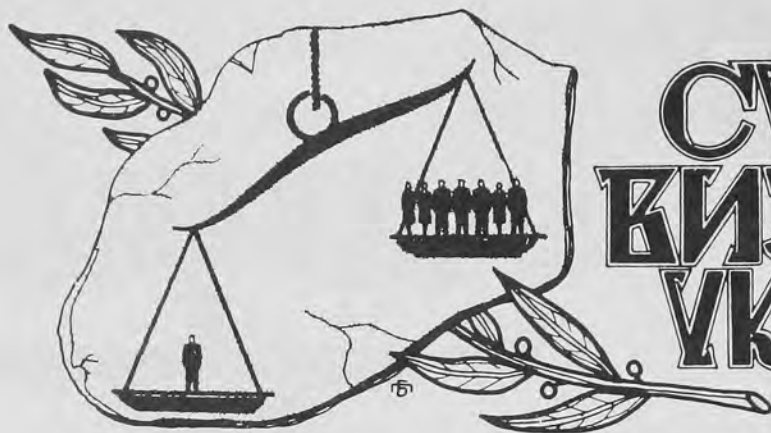
Вечірній Київ затихає
Софія Київська мовчить
Лише Оранта прикликає
Із глибини віків гонців.

Ти купино неопалима
Народ тобою завжди жив
Моя Стіно ти нерушима,
Моє ти диво серед див.

До тебе йду щодень на прощу,
Тобою зачарована стою,
Тебе у серці своїм ношу
Тобі всі думи віддаю.

Ти купино неопалима,
Який мистець тебе створив
Моя стіно ти нерушима,
Моє ти диво серед див.

Ірина Сенік

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Д-Р МАРІЯ МОТИЛЬ МІКРОБІОЛОГІЯ

Сьогодні є вже загально відома страшна недуга та її скорочена назва А-І-Д-С. Кожного дня чуємо про неї в радіо, у телевізійних програмах, читаємо в пресі. Говорять та перестерігають проти неї також у середніх школах, тож ми певні, що усі наші читачі добре ознайомлені з її назвою. В американському світі це АІДС у європейському СІДА — але її смертельні наслідки всюди такі самі.

Лікарі та хеміки цілого світу шукають за ліком і можливістю рятувати від смерти тих, що на неї хворіють. Серед тих науковців ми з приємністю находимо нашу молоду пластову подругу, про яку ми вже писали в „Юнакові”. Вона мікробіолог і епідемолог д-р Марія Мотиль з Нью Йорку, що тепер є заступником директора мікробіологічної лябораторії лікарні Монтефіоре в Нью Йорку, під якої керівництвом працює 45 технологів.

Д-р М. Мотиль належить до групи лікарів, технологів, хеміків і біологів, що шукають за причинами недуги АІДС та над можливістю її лікувати. Недавно М. Мотиль враз із своїми товаришами праці брала участь у міжнародній конференції про АІДС у Парижі і там представили вони свої останні досліди над хворими на АІДС у лікарні Монтефіоре. Вони переконалися що є різниця між зараженими недугою жінками а мужчинами, з тим що вигляди на видужання жінок є куди менші як мужчин, зокрема при зараженні одною із бактерій, яку вони окреслили. З інших дослідів М. Мотиль та її товариші праці

Пл. сен. Марія Мотиль

ствердили, що звичайний контакт із хворими, як подання руки, поцілунок, чи навіть спільна їда не заражують, хоча досліди над тим ще не закінчені.

Д-р Марія Мотиль виконує тепер дуже відповідальне і світового значення завдання, побороти „чуму” двадцятого сторіччя і ми радіємо, що на такому пості знаходиться член Пласту, організації, що завжди на передовому місці ставить поміч ближнім.

О. К.

МАТЕРІЯЛИ ДО ПІДГОТОВКИ СВЯТКУВАННЯ 1000-РІЧЧЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

15 ПОРТРЕТІВ АВТОРА „ПОВІСТИ ВРЕМЕННИХ ЛІТ”, — Нестор Літописець — автор Початкового літопису став символом джерел до історії Русів. Він високо освічений, автор біографічних книжок і порівняльних джерел української історії. Монах Печерської Лаври, що проживав свої останні роки життя в її печерах. Його ім'я було віками окутане легендами та мітами. Не дивно, що його постать спонукувала мистців усіх змальовувати його вигляд фресками, іконами, скульптурами.

Зворушливий перегляд цих ідей, переданих творами мистців відбувся у Заповіднику Києво-Печерської Лаври. Творчість цю змогли мистці виконати завдяки дослідній праці антропологів, археологів, мистецьких критиків і науковців музейництва. Колекція образів літописця Нестора виготовлена на основі стародавніх книжок і на їхній основі уявлень сучасних малярів-портретистів, скульпторів.

Досліди науковців виявили, що постать Нестора — струнка на 165 см висока, з особливостями людини, що ціле життя писала, вік її 65 років визначено на основі даних з хроніки. Скульптуру старанно виконав на основі антропологічної реконструкції Михайло Гарасимів, портрет Сергій Никитин.

„СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ” — 800-ліття написання цього твору відзначував цілий світ (подає

Олена Кіслічина). У Києві успішно відзначував це 800-ліття Театр Опер і Балету. У статті подані оцінки твору: Брати Грімми (19 ст.) назвали твір „новою знайденою рослиною, якої особливості прості, при споживанні перфектні”. Американський автор Джон Сертон назвав його найкращим прикладом класичного раннього твору Руси. Французький поет Артур Рімбод порівняв „Слово” до поем Гомера, їх вартість для греків.

Коли мова про автора, то 3000 статей написали спеціалісти, провівши досліди над цим малим літературним твором. Майже 200 років літературні дослідники пробують ідентифікувати автора „Слова” (перше видання його було в Москві 1800 р.). Досліди тривають далі.

Борис Олійник оцінив „Слово” як невичерпне джерело, що постачає животворчу воду для літераторів у нашому народі. Українські автори переспівали цей твір і дали 40 варіантів цієї поеми. Вона перекладена на всі слов'янські мови, на багато європейських мов, також і на японську.

Драматичний твір Ярослава Стельмаха виведений у театрі режисером Миколою Мерзлікіном і Віктором Шуляковим — директором у Києві показав головні характери твору: Ігоря, Святослава — київського князя, Ярославни, Всеволода, а також показав поетичні символи: Хорс (Дажбог), Желя (Плч) і Карна (Журба).

Фото: Образи Нестора Літописця згідно з сучасними антропологічними дослідженнями; Хроніка Радзівіла (15 ст.); фрески з ідальні Києво-Печерської Лаври.

МАРТА ПЕРФЕЦЬКА — ПЕРШОЮ КНЯЖНОЮ БАЛЮ ПРЕСИ

В листопаді 1987 року відбувся в ЗСА 15-ий вже з черги Баль Української Преси, на якому наш журнал гідно заступала ст. пл. Марта Перфецька з Філядельфії і здобула ім'я першої княжної, змагаючись із іншими 16-ти представницями української преси, серед яких більшість була пластунками.

Марта в місяць перед Балем Преси закінчила своє юнакування і перейшла до УСП із 4-го Куреня УПЮ ім. Ольги Басараб у Філядельфії. Вона належала у Філядельфії до Пласту від сьомого року життя, коли була на першому новацькому таборі, на „Вовчій Тропі”. Від того часу її дотеперішнє життя тісно пов'язане із пластовою організацією. Кожного року вона перебувала на таборах, спершу як учасниця в УПН і УПЮ, а відтак як виховниця у 1986 і 1987 роках. Була вона також учасницею спеціалізаційних таборів, як спортивний, лещетарський і водний. У Пластовій Станиці вона вже три роки є новацькою сестричкою, а у своєму юнацькому курені постійно сповняла різні обов'язки, була хорунжою і за свою працю була двічі відзначена юнацьким відзначенням.

В 1987 р. Марта закінчила з успіхом середню школу і здала матуру в Рідній Школі, а тепер розпочала славістичні студії.

Як вона каже, її найбільшим зацікавленням поруч пластування є малярство і вона від давна ходила на курси малярства, а в школі належала до класу виїмково талановитих та отримала двічі нагороди на мистецьких виставках.

Як бачимо, Марта мала усі дані бути репрезентанткою нашого юнацького журналу і ми щиро gratулюємо її успіху та передового місця, яке вона здобула не лише для себе, але і для нашого журналу.

О. К.

Марта на Балі Преси....

....і при пластовій праці в таборі УПН

Сцена з успішної вистави в Києві — Театр Опері і Балету — опера „Князь Ігор” — за твором „Слово о Полку Ігореві”

Артистка Недашковська появилась на сцені тільки коротко, щоб висловити печаль усіх жінок, що їхні сини й чоловіки не повернулись з війни. І такий аспект драми, що відбулася тому 800 років, глибоко зворушував людей у театрі і сьогодні.

Образи Нестора Літописця на основі сучасних антропологічних дослідів

МАРКО РУБАН ПРИЇХАВ З УКРАЇНИ НА ЛІКУВАННЯ

Марко робить перші знімки новим фотоапаратом в часі пресової конференції у „Фрідом Гавз” в Нью Йорку

В неділю 31-го січня 1988 року прилетів з України до Нью Йорку 13-літній син українського політичного в'язня Петра Рубана, Марко. Він приїхав до ЗСА на піврічне лікування, за яке старалися його батьки довгі роки. Чотири роки тому Марка переїхало вантажне авто і це спаралізувало долішню частину його тіла. Після усіх обслідув в СРСР не було можливості його далі лікувати і тому батько Марка Петро та мати Лідія почали старання, щоб можна його привезти на Захід і тут засягнути поради лікарів.

Приїзд Марка з мамою, це вислід довгих старань пластового куреня „Верховинки”, а особливо членки куреня Надії Світличної. На допомогу станув Український Золотий Хрест.

Тепер Марко вже на американській землі, і на летовищі вітала його велика пластова група з Нью Йорку, а юнаки із гуртка „Беркут” 3-го Куреня УПЮ-ів ім. Івана Мазепи дали йому в дарунку фотоапарат.

Про прилет Марка писала широко американська місцева преса, як також подавали на телебаченні, а

На летовищі пл. уч. Т. Ференцевич дає Маркові Рубанові фотоапарат від гуртка „Беркути”. Позаду напис „Вітаємо”, який виконав також член того гуртка.

українська громада Нью Йорку широко відгукнулася своїми датками (особливо пластуни), щоб уможливити цей приїзд.

Марко дуже цікавиться математикою і розуміється є захоплений компюторами. На запитання американських журналістів, щоб хотів побачити у Америці Марко сказав, що статую Свободи, (за різьбу якої його батька засудили на довгі роки тюрми) і Олімпіаду у Калгарі.

Перед Марком стоять довгі дні в лікарні та різні лікарські обслідування. Тому закликаємо наше юнацтво писати до нього листи, привітання і подумати над добрим ділом, яке тим разом справді виконати легко.

Писати можна до Марка на адресу:

Н. Світлична (для Марка)

29 Sanford Terr.

Irvington, N.J. 07111. USA

„УКРАЇНІ ПОТРІБНА СВОБОДА, А НЕ ПЛУТОНІЙ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА АТОМНИХ БОМБ”

Чорнобиль виявив слабкі сторони не тільки радянської ядерної техніки, а самої радянської системи, яка не може захистити людей від цієї техніки.

Кореспонденція з Києва

— Я готовий закінчити нашу розмову про Чорнобиль, — почав на сходах „Орлів” свою мову друг Роман. — Але поки зачну відповідати на ваші питання з попередніх сходів, запитаю вас — Чи хтось з юнаків сам знайшов відповідь на своє

питання. Багато було статей у газетах — наших і іншомовних у роковини трагедії.

Ще добре не закінчив свого вступу друг Роман, а кілька юнаків з піднесеними руками разом заговорили:

— Друже! Я знаю! Я читав! У „Нешенел Джеографік”! Там чудово написано! Багато і правдиво! — вигукували „Орли”.

— О, втішили ви мене, орлята! Це добрий знак,

що ви слідкуєте за подіями в нашому громадському житті, — з радісною усмішкою відізався друг Роман.

— Юркове питання було: Чому уряд СРСР не подав відразу помічі тим людям, що потерпіли від радіації. Хто знає відповідь? — запитав виховник.

Я знаю! Всі вже це знають! — вискакували з відповіддю юнаки. — Мама читала, що коли це лихо сталося, то відразу десь поділилися школяри з шкіл у Києві. Вчителі догадалися, що їх забрали й літаками відправили до Москви й Ленінграду через небезпеку від радіації. А один батько партієць привіз до літака свою дитину вже навіть у протигазовій масці. Люди поцікавились тим і довідались. Але то були вчителі та інші мудрі й догадливі, — таку інформацію подав Юрко.

— Але за давньою рутиною звичайні люди кияни 1-го травня святкували, демонстрували, співали, танцювали на вулицях міста. Їм влада нічого не сказала, бо боялася паніки. Мабуть такий наказ був від КГБ, щоб нічого не оголошувати, — пояснював Марко.

— Друже, а тато казав, що ті партійці мусіли повернути своїх дітей до школи, бо такий наказ був прийшов від начальства. Їх мали звільнити з праці. Після цього по всій Україні почали відбуватися збори, їх не розганяли, бо там приходили партійні й давали якісь пояснення, щоб припинити паніку, — пояснював Юрко.

— Так, хлопці! Це правда. Люди довідувалися про трагедію, довше тримати її в таємниці було неможливо, — пояснював друг Роман. — Почали партійні приходити на збори й заохочувати людей морально „перемагати“ вибух, тобто героїчно сприймати нещастя, бо „радянська людина сильніша за атом“, нещастя сприймає, активною боротьбою з наслідками трагедії. Про це писали, говорили преса, література й мистецтво. І справді всі чужинці підкреслюють цей героїзм. Ось уявіть собі двісті тисяч дітей треба було вивезти, дати їм опіку, приміщення, заступити їм батьків. Або — за дві і пів години вивезти з zagrożеної радіацією зони 135 тисяч мешканців і десь їх примістити, прокормити — це без співпраці добрих людей неможливе було б. Тому й зрозуміло, що чужинці, що тепер відвідують Україну, признають — наші люди там гуманні, сміливі, жертівні.

— Друже, а як було з тваринами, птахами — чи їх також вивозили? — хотів відповіді на своє запитання Олекса.

— А ти хочеш знати і це? — з усміхом звернув увагу виховник на Олексу.

— Як тобі здається, Олексо, чи можливо було б подбати й про твого Вовчика у такій ситуації? Але, тварини можливо, зокрема пси, може й побігли за своїми господарями в нові місця. Їх же таки треба було очистити від радіації, — пояснював виховник.

А на моє питання я вже знаю відповідь. У нас були гості, багато про наслідки вибуху в Чорнобилі говорили, читали, бачили в газетах і телевізії. Але точно ніхто того не знає, бо це й далі є таємницею для світу. Той американський лікар Гейл рятував людей, привіз зі собою такі різні прилади, бо їх нема там. Він не спав, не їв, дуже хотів допомогти операціями мозку 19-тєм хворим, але 13 з них померли за кілька днів, а про решту він не знає. Лікар Гейл хвалить радянських лікарів, бо вони, хоч не мають технічних всяких приладів, але вони зарадні, знають теорію лікування. Подивляв одного 30-літнього лікаря, який по вибусі реактора відразу пішов рятувати людей, хоч свідомий був, що йому самому грозить смерть. Гейл подивляв його героїчне страждання, вражений ним до глибини. Великий брак там у лікарнях медичної апаратури. Ті лікарі з Америки кажуть, що одна французька фірма пожертвувала лікарям-колегам такі прилади, вартістю 100 тисяч доларів.

— Тож, хлопці, не можемо й сьогодні знати скільки людей вмерло, вмирає і будуть вмирати від вибуху в Чорнобилі. Влада подає, що в час вибуху реактора на території електростанції працювало 176 персоналу і 268 будівельників і монтажників. Досі відомо, що померло 31 особа, залишається невідомим скільки буде хворіти внаслідок сильної радіації серед переселених. Така політика уряду. Це одночасно є відповідь і тобі, Андрію. Сподіваюся, що всі ви догадується про причини такої політики.

— Друже Романе! — озвався Андрій. — А чому карає уряд начальників самої електростанції? Я бачив у телевізії той суд. Карати треба партійців. Якби в Україні була своя влада, то вона не будувала б атомних станцій аж в Україні і то так близько біля міст. Та влада комуністична вже стільки Україні принесла жаків — війни, голод, концтабори, розстріли, пожари, нищення церков і всього-всього! Каже тато мій, що колись за всі злочини і трагедії в Україні мусить відповідати Москва, її партійці.

— Вони так хочуть миру, — сердито вихопилися Марко і Роман. — А хто хоче війни? Хай вони перестануть у своїх станціях продукувати плутоній, нащо він їм потрібний? Це ж ясно, що на атомні бомби. Хто у світі пхається до Афганістану, до Африки? — комуністи! Хай пильнують своїх громадян, дбають про їхню свободу і мир. Тоді і у світі запанує мир! — один по одному вибухали юнаки.

— Друзі Орли! — поважно озвався виховник. — Думаю, що ви зрозуміли вже справжні причини Чорнобиля, його трагедію. Причиною вибуху було недбальство найвищого проводу держави, що він не подбав про безпеку при будові цієї станції. Про це йому було відомо, влада знала про невідповідну будову реакторів. Техніка ядерної їхньої системи викликає багато застережень. Тож я радю, що ви поінформовані про це й зможете правильно інформувати

своїх співтоваришів чужинців.

Цим разом закінчення сходин звучало особливо голосно й впевнено: „Сильно! Красно! Обережно! Бистро!”

Подруга Марта

Запитання:

1. Чому юнаки були такі поінформовані про чорнобильську трагедію на сходинах цим разом?
2. Хто їм допоміг відповісти на питання, що їх цікавили?
3. Які саме питання найбільше юнаків зацікавили?
4. Як пояснити вислів: „Україні потрібна свобода, а не плутоній для виробництва атомних бомб”?

ПЛАСТУНИ ІЗ ЗСА ПРОСЯТЬ ПРО ЗВІЛЬНЕННЯ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

В листопаді 1987 року в навечер'я приїзду до ЗСА Міхаїла Горбачова, делегація пластунів відвідувала Білий Дім у Вашингтоні і зложила на руки Лінаса Коелеса, референта для національностей листа до президента Регена з проханням, щоб він у розмовах з Горбачовим порушив справу 10 українських політичних в'язнів, що караються у найбільше жорстокому карному таборі в Пермській області. В листі були вичислені такі українські політичні в'язні: Микола Горбаль, Іван Сокульський, Віталій Калиниченко, Іван Кандиба, Лев Лук'яненко, Василь Овсієнко, Григор Приходько, Петро Рубан, Семен Скалич і Євген Поліщук. Ці відвідини в Білому Домі підготували пл. сен. Н. Самокіш, пл. сен. О. Кузшин і пл. сен. Ю. Попель.

Після відвідин і довгої розмови з Л. Коелесом, делегація дала також інтерв'ю до радіостанцій „Голос Америки” і „Радіо Свобода” і тим вперше була передана на Україну розмова з пластунами та інформації про дію пластової організації.

Пластова делегація в Білому Домі: В другому ряді стоять від ліва пл. сен. Ю. Попель, пл. сен. І. Сохан, Л. Коеліс, пл. уч. Я. Траска, пл. сен. А. Бігун. В першому ряді від ліва стоять: нов. А. Нинка, нов. М. і А. Попель, нов. Т. Попель.

РОДИННА ТРАДИЦІЯ

Наша родинна традиція — це збиратися що три роки, тобто мати родинний з'їзд. Кожного разу наш з'їзд є в іншому місті. Три роки тому він відбувся в Америці. Цього року він був у Канаді, в моєї тети. Рід наш прибуває з різних частин Канади й Америки. Цього року нас усіх було 31 осіб. З'їзд тривав два дні — 1-го й 2-го серпня 1987 р.

На з'їздах ми маємо традиції. Кожного року старші члени роду нам оповідають свої пригоди з молодих років, якими вони були молодими. Ми також на кожному з'їзді робимо знімки. То може тривати годину, заки всі „зафокосують” (пристосують) апарати, розставлять фільм. Ми святкуємо важливі річниці — день народження та інші okazji, що відбулися впродовж останніх трьох років. Цього року ми збиралися коло ватри й співали пісні.

Я дуже нетерпеливо чекаю на наступний з'їзд, що буде за три роки. Мені дуже подобається, коли всі говорять між собою. Я люблю стрічатися з кузинками і членами родин, яких я дуже довго не бачив.

пл. прих. Андрій Тушек

СТАРШЕ ПЛАСТУНСТВО КОЛЯДУВАЛО НА „ЮНАКА”

Як воно і дивне але якось пластуни хоча, як колядують багато але не на таку ціль, як Пресфонд „Юнака”. Тому це було справді зворушливе і радісне, коли у хаті редакторки „Юнака” з’явилося семеро старших пластунок і пластунів, які приїхали з колядою і побажаннями на самий Новий Рік. Після радісної коляди, курінний куреня УСП ім. д-ра Олександра Тисовського і референт Юнацького Вишколу в КПС ЗСА ст. пл. Борислав Білаш передав коперту із датками, які він із своїми друзями призбирали того дня, колядуючи на „Пресфонд Юнака”. Посвятити на таку справу новорічний день і їхати в далеку дорогу, щоб порадувати редакторку „Юнака” це справді небуденне, бо „добре діло” тепер не так часто практикують серед пластунів, хоча воно стоїть, як один із головних обов’язків кожного пластуна.

Тому в імені „Юнака” дякую Вам Дорогі Друзі за те зі щирого серця кожному і кожній із Вас.

Передусім Бориславові, що був ініціатором цієї гарної ідеї, його дружині Наталці, Христі, Одарці, Миронові з Бофало і Даріянові з далекого Вінніпегу.

Ваш добрий учинок і Ваші побажання принесли нову віру у пластову дружбу і пластові добрі цілі характеру в те, що вони існують, незмінні і все знаходяться нові покоління, що їх продовжують.

Дякую Вам і кличу наше СКОБ!

Ваша редакторка

Колядували крім Борислава, Наталка Білаш, Мирон Депутат, Одарка Полянська і Даріян Оброца — усі із куреня УСП ім. д-ра О. Тисовського, Христя Лапічак із куреня УСП „Чортоплохи” і Нестор Воронка — це не оформлений в УСП. Разом вони заколядували 655 дол. які передали на руки редакторки.

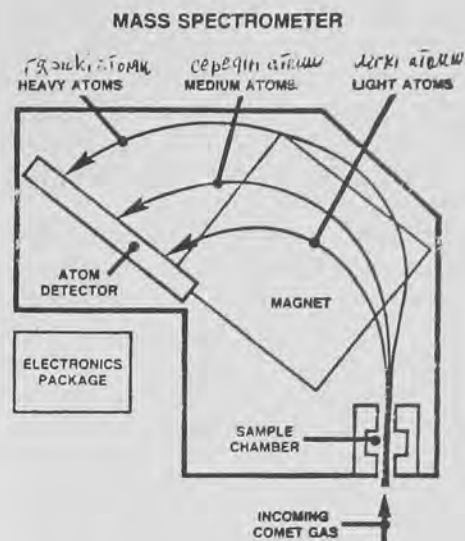
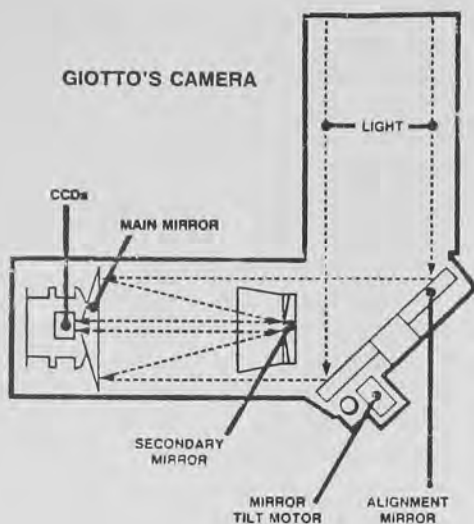
Шостого березня 1986 року советські міжпланетні кораблі „Вега—1” та „Вега—2” полетіли назустріч кометі Геллея, пролітаючи приблизно 8889 кілометрів, або 5523 милі від ядра комети. Обидва кораблі мали спеціальні прилади для дослідження впливу комети на міжпланетний простір та інтенсивності світла, що виходять з комети, а також повинні були проаналізувати порошинки та гази, що виходять з ядра комети.

Міжпланетний корабель „Вега—1” вперше „побачив” з віддалі 35 мільйонів кілометрів, що ко-

ЩЕ ПРО КОМЕТУ ГЕЛЛЕЯ

мета викидає зі свого ядра велику кількість газів. Коли ж він наблизився до комети приблизно на віддалі 640,000 кілометрів, прилади відкрили також порошинки. Спершу невелику кількість, але чим ближче було до комети, тим більша була кількість порошинок.

На віддалі приблизно 100,000 км. „Вега—1” проходила уже в зовсім густій масі порошку, що немилосердно оточував поверхню міжпланетного корабля, внаслідок чого його рушійна сила змен-

шилася на 55 відсотків і перестали працювати два прилади.

Нарешті настав момент дуже близької зустрічі з кометою. Вчені підозрюють що може „Вега-1” проходила небезпечно близько до ядра комети. Це є полоса де вже не доходить т. зв. соняшний вітер і не забурює хмари порошу та газів, що „обвивають” густою верствою довкілля комети. Тому тут прилади можуть спокійно досліджувати „чистий” матеріал, себто матеріал, з якого складається сама комета. І, звичайно, науковці надіялися, що „Вега-1” зможе зфотографувати саміське ядро комети.

На нещастя, деякі частини комети не зігрілися відповідно і знімки вийшли не досить чіткими. А тому що міжпланетний корабель пролітав самою серединою порошинок та газів, що їх викидала комета, камера не могла занотувати чистий образ самого ядра комети. Але й те, що камера схопила стало історичною подією.

9-го березня „Вега-2” пролітала на віддалі 8030 км. (4990 миль) від ядра комети Геллея. Виглядало, що „Вега-2” вибрала безпечнішу дорогу, бо пролітала коло комети тоді, коли струмись порошу та газу, що виходив із комети і так щедро обсилав „Вега-1”, що зіпсував камеру, бив у протилежному напрямі. Та хоч „Вега-2” пролітала рідшим пасом порошу та газів, зате порошинки були куди більші, гостріші і також пошкодили деякі прилади для дослідів. А безнастанне бомбардування соняшної плятформи ракети, зменшило енергію та силу руху ракети аж на 80 відсотків. Правда, непошкоджені прилади далі збирали цінні відомості та дані про комету і її полет і пересилали на землю. Крім того саму комету було куди краще видно, бо не тільки ракета була до неї ближче, але й підлітала до комети з іншого напрямку.

Але фотокамери „Веги-2” теж мали проблеми. Механічна рука, яка обертала камерою за кометою, з невідомої причини зламалася і інженери мусли застосувати спеціальні методи обертання камери магнетично. Але ця система не була дуже певною і знімки з найближчої віддалі вийшли пересвітлені, або зовсім згоріли. Аж приблизно десь за десять хвилин проблема сама розв’язалася, і камера правильно загострилася і обернулася в напрямі до комети. Так само сигнали, які висилала ракета на землю, деякий час не працювали правильно.

Та все ж таки на вітиху вчених, хоч камери та інші прилади мали багато проблем, ракета висилала на землю дуже важливі дані, спеціально про ядро комети. Перші знімки, хоч і не були дуже ясні, зате вказували на те, що „серце” комети не „м’яч”, як вчені дотопер думали, але скорше подовгаста „картопля”, або т. зв. „пінат” приблизно 11 кілометрів (7 миль) довжини. „Вега-2” так само підтвердила, що комета має тільки одне ядро.

Несподіванкою для вчених був факт, що ядро комети було два рази таке велике, як вони сподівалися і не було ясне й льодяне, а навпаки, — чорне, як вугілля або чорний оксамит. Та було ще й інше неочікуване відкриття: ядро комети було гаряче — приблизно 135 степенів Фаренгейта.

Вчені зразу почали розшифровувати висліди експериментів, які напевно дадуть багато нового і цікавого матеріалу. Все це однак приходить важко, бо як камера так і прилади не дописали. Та „Вега-2” зробила велику прислугу науці вже хоча б тим, що подала докладне місце перебування комети Геллея і тим уможливила далі обсервації третього міжпланетного корабля—європейського „Джіотто”. В той час, як „Вега-1” та „Вега-2” віддалялися з величезною швидкістю від комети, „Джіотто”

наближався до гості з далеких світів і його небезпечна місія щойно починалася.

Вчені запланували, щоб „Джіотто” пролетів коло самого ядра комети. Це неабияке завдання. Щو секунди корабель робив 68 кілометрів (42 миль), це приблизно 50 разів швидше, ніж куля пострілу з револьвера. Якщо б подорожувати тут на землі з такою швидкістю, то за одну хвилину можна б пролетіти Америку впоперек, від океану до океану.

Через таку швидкість завдання „Джіотто” виявилось куди важчим. Комети висилають порошинки та гази в простори. Газ розтягається і витворює т. зв. „кому” навколо комети. В комі завжди багато порошинок. Заплановано, щоб „Джіотто” летів близько комети, по можливості в комі. Але при такій швидкості як пісок вдарить міжпланетний корабель, то проб'є в ньому дірку. Треба було спеціальної охорони. Спершу плянували дати сильну верству т. зв. метеоритної охорони. Але тоді тяжко було б випустити ракету в простір. Тоді придумали що інше. Передню частину „Джіотто” виложили двома тонкими верствами. Одна була зроблена з алюмінію на 9 інчів, а друга з пластику та алюмінію. Скажімо, порошинка величини малої горошинки вдарить першу верству, зробить дірочку, але до другої верстви вже не дістанеться, бо в міжчасі переміниться в пару. Другу верству вже вдарить лише гарячий газ і, звичайно, діри не зробить. Але порошинки комети, якщо оббиватимуть „Джіотто” без перестанку, можуть його обернути так, що антени висилання будуть показувати в напрямі від землі — і корабель не зможе висилати свої повідомлення на землю. Щоб зарадити цій проблемі, вчені рішили використати рух т. зв. гіроскопа, який крутиться навколо своєї осі кожних 4 секунди і тому його тяжко перекинути, або обернути. Але вирінули ще інші проблеми. Ось, наприклад, міжпланетний корабель може вдарити більший камінець з великою силою і корабель втративши рівновагу, почне хитатися з боку на бік. Звичайно антена корабля не зможе тоді показувати в напрямі землі, і весь зв'язок зі землею перерветься. Вчені ту проблему також вирішили. Вони запрограмували в компюторі „Джіотто” безперестанну радіову комунікацію зі землею. Добре, що так сталося, бо 2 хвилини перед тим, як „Джіотто” мав бути найближче комети, якийсь великий предмет його вдарив і сигнали замовкли на пів години.

Яке ж завдання було „Джіотто”? Науковці хотіли прослідити чотири справи. Поперше хотіли дізнатися, як виглядає ядро комети. Камера мала це показати, яке воно велике, якої форми і кольору. Також як і де виходить газ порошинки ядра комети.

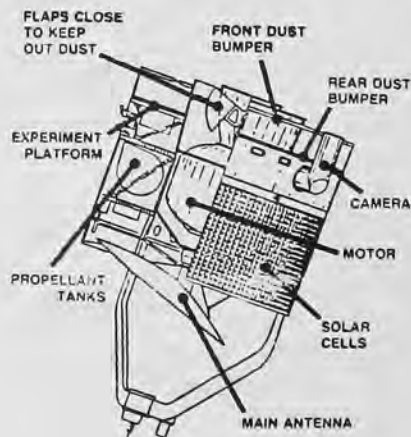
Подруге, який склад ядра комети. Досі думали, що ядро комети Геллея складається з льоду та інших маленьких частинок, залишків та уламків металю. Коли комета пролітає близько сонця, нагрівається і лід випаровує у простір, звільняючи всі інші частини.

Якщо „Джіотто” зможе виміряти точно скільки газу навколо комети то тоді легко буде дізнатися, який хемічний склад льоду, тобто ядра комети.

Потретьє важливо знати, скільки порошу навколо комети, який його склад, яка величина. Все це потрібне для будови нових ракет, щоб порошинки їх не продірявлювали і не пошкоджували прилади в майбутніх ракетах. Вкінці хотіли знати, яка реакція комети на соняшний вітер.

Для того, щоб побачити, як комета Геллея виглядає зблизька, вчені спершу хотіли вмонтувати в „Джіотто” телевізійну камеру. Та виявилось, що це не легко. Бо коли „Джіотто” пролітав близько комети Геллея, він був приблизно 150 мільйонів кілометрів (90 мільйонів миль) від землі. Телевізійним сигналам треба було 8 хвилин, щоб дістатися з „Джіотто” на землю. А тоді ще 8 хвилин, щоб відповідні напрямні вислані зі землі, долетіли назад до корабля. Якщо б мали керуватися телевізійною камерою корабля зі землі, то легко могло б статися, що „Джіотто” за той час вже давно минув би комету, навіть її не фотографувавши. Звичайна телевізія виявилася невідповідною. Д-р Келлер запропонував замість звичайної т. зв. стружкову телевізію. Стружки металю так поскладані, що можуть занотувати ясність та темноту комети і самі вибирати місце наступної знімки, обертаючи відповідно до того напрям камери.

Камеру хоронить великий мотор, що затримує порошинки. Щоб бачити комету, камера мусить дивитися в дзеркало. І власне це дзеркало, а не камера, могли бути пошкоджені порошинками. Ракета „Джіотто” мала також т. зв. **спектрометр** — прилад, що показує, які і скільки хемічних елементів знайдено в порошинках та газах комети. Спектрометри побудовані в ракеті так, що порошинки або газ можуть легко зайти в т. зв. камеру зразків. Там вони нагріваються і перетворюються в гази. Тоді проходять сильним електричним полем. Електричне поле витягає з кожного атома порошинки чи газу електрон. Атом наелектризовується і проходить далі магнітним полем, яке в свою чергу його притягає.

Коли полем проходить атом більшої ясності, магнітне поле його згинає. Коли атом менший, ясний вигинається менше. Магнітне поле розрізняє і розділяє легкі і важкі атоми. Тоді атоми вдаряють в т. зв. **детектор**: Легкі — менше намагнізовані вдаряють в одне місце. Важчі, більше намагнізовані вдаряють в інше місце. „Джіотто” радіовими хвилями все це сигналізує на землю. Вчені дивляться на т. зв. **радіограф** і дізнаються, скільки котрих елементів було в атомі порошинки чи газу.

Ракета „Джіотто” мала два електрометри, що міряли частини газу, два, що міряли йонізовані гази, і один, що міряв склад порошинок. Коли частинка порошинки входила в отвір камери зразків, вона вдаряла в срібну плитку з такою силою, що зразу перетворювалася в пару. Пара входила в спектрометр і подавала склад частинок порошинок.

14-го березня 1986 року вночі, міжпланетний корабель „Джіотто” підлетів найближче, як тільки було можливим, до комети Геллея. Чим ближче однак „Джіотто” наближався до комети, тим більше було здивування обсерваторів. Всі думали, що чим ближче до комети, тим більше буде порошинок і газів. До бляхи, якою був покритий корабель, були причеплені мініатюрні мікрофони. Науковці уважали, що коли порошинка вдарить об поверхню „Джіотто”, вони на землі почують звук. Але нічого не було чути. Під час наступної пів години 14 порошинок комети вдарило в ракету. Виглядало, що комета Геллея мала куди менше порошинок, ніж вчені передбачували. В дійсності космічному кораблю „Джіотто” так само як кораблю „Вега—2” вдалося щасливо оминати струм порошу, що в нього так неfortunно попав „Вега—1”. „Джіотто” наближався зі швидкістю 4,1000 кілометрів на хвилину до ядра комети. На віддалі 20 хвилин від комети спектрометри відкрили водну пару. Астрономи думають, що комети складаються із звичайної замороженої води, занечищеної всякими відпадками. Мільйон років тому, коли постала комета, навколо неї була маса порошу, скалок, уламків каміння та хемікалій. Отже насувалися питання: які ці порошинки, які хемікалії?

Хтось може зауважити: „Невже тих всіх дослідів не можна зробити на землі? Невже треба аж міжпланетарних кораблів для цього?”

Та тут власне виринають проблеми. Коли молекули порошинок вилітають із ядра комети, соняшне проміння і хемічна реакція вітру їх зразу розломлюють. Астрономи на землі бачать тільки частину оригінальної молекули-порошинки чи газу. Дуже тяжко собі з того уявити правдиву молекулу порошинки, тим більше дізнатися, який її склад. Коли „Джіотто” пролетів комою комети Геллея а компютери шукали за ядром та його знайшли усі обсерватори були при телевізійних апаратах, щоб

оглядати ядро, отвори з яких страшенною силою викидають струми порошу і газу, та захоплюватися баченим. Коли „Джіотто” підлетів ще ближче до комети, його автоматична камера відвернулася від ядра комети і почала вказувати до отвору з найсильнішим струмом, звідки виходив газ. Раптом почувся страшний свист, а після нього гуркіт і величезний кусок „пороху” може 30 кілограмів ваги просто пролетів охоронною плитою. Обсерватори побачили як „Джіотто” захитався, а тоді зауважили, що найновіші знімки стали м’якими та неясними, ніби пушинки снігу літали по них. Порошинки почали свою деструктивну роботу, почали нищити дзеркало камери. Та в останній хвилині зник слід сонячного вітру і спектрометри могли міряти чистий газ з ядра комети. „Джіотто” був тільки 4,000 км. від ядра комети, а газ вилітав з такою силою з отворів ядра, що йому протиставитися не було сили. Раптом тисячі порошинок почали вдаряти в дзеркало „Джіотто”. Мікрофони посилали на землю дослівно „рев” ударів, немов буревій морських хвиль об скали. Десяток великих порошинок-крушинок вдарило в дзеркало і камера перестала працювати. А дві секунди перед найближчою зустріччю і радіо-сигнали перестали діяти.

Великі антени землі прислухалися! Вони чули сигнали „Джіотто” але дуже слабкі! Раптом сигнал засвистів голосно, а тоді замовк. „Джіотто” зіткнувся з великим кришталем-камінцем, який шойно вилетів з отвору ядра комети і замовк, сильно похитуючись. Та інженери не журилися, бо він мав приладдя, яке автоматично могло поправити небезпечне хитання. Так і сталося. Сигнали внедовзі знов забили голосно, і вже не втихали. Найменше 100 кусочків більших порошинок пролетіло охоронною плиткою ракети. Вони перегнули плитку в декількох місцях а частину охоронної верстви знищили. Та „Джіотто” все те щасливо пережив!

Наступного дня науковці могли проголосити світові, що поверхня ядра комети Геллея нерівна; має довжину 15 кілометрів, довша ніж ширша, посередині має вирізування у формі зубчиків; ядро можна порівняти до горішка-пінат; має багато отворів, з яких величезною силою вилітають порошинки та гази; крутиться навколо своєї довшої осі; найбільший отвір ззаду комети, на меншому боці ядра і там виходить найбільший струм порошу та газів. Усі вони були вдоволені тими відкриттями.

Понад 20 століть комета Геллея є частійшою гостею нашої землі — через кожні 76 років пролітає вона навколо нашого сонця, окутана здогадами, таємницями, забобонами. І лише минулого року людині вперше пощастило заглянути в її глибину, вперше відкрити деякі її таємниці.

Та майбутнє принесе ще більше, — бо дослідні над зібраними матеріалами продовжуються.

Леся Шанта

ПАМ'ЯТАЄТЕ ?

„В МАЙБУТНІ ЧАСИ”

Коли 12-го липня 1987 року о годині 10:00 вечером подруги Ася і Маланка відкрили браму табору, 30 юначок і 8 членів проводу увійшло „В майбутні часи” і так розпочався табір УПЮ-ок на „Новому Соколі” незвичайним хрещенням табору.

Усі перейшли з „минулого” часу через браму у „теперішній” час. Там зустріли їх ворожки, які ворожили майбутнє із карт та із читання ліній на долонях, а до того пригравала циганська музика.

Нагло ворожки зникли, а на стежці появились коліркові світла, а юначки в „майбутніх” одностроях новітніми танцями запрошували гостей вступити цією стежкою у „майбутнє”. Гості уважно ішли цією стежкою, загорненою в таємничий туман, аж до ватри.

Там їх вітали „механічні” кельнерки і частували сиром та тістечками. Гуртки „Незабутній вогонь”, „Електричні помідори”, „Світло при стежці” і „Останній день в минулім” зібралися, щоб заспівати таборову пісню „Мрія”.

Всі довго залишилися при ватрі, щоб радуватися теперішнім часом і мріяти про майбутнє, що чекає нас усіх.

пл. розв. Діня Заяць
6-ий Курінь УПЮ-ок ім. Марка Вовчка
Чикаго

под. Ася Бабюк (зліва) і под. Маланка Турченко (з права) відчиняють браму.

„Ворожка” роз. Нана Смик ворожить под. Лесі Войчак.

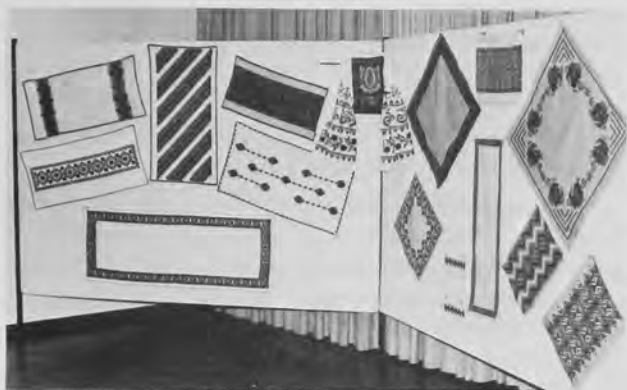

Табір юначок „В майбутні Часи” — ком. Ася перша з ліва клячить.

XIV КОНГРЕС КЛЕМУ

На початку лютого 1987 року у місті Куритиба відбувся XIV конгрес молоді Бразилії українського походження, яка об'єднана в молодіжній організації КЛЕМ при Хліборобсько-Освітньому Союзі (ХОС). У конгресі взяло участь понад 600 делегатів та гостей.

Протягом року члени нашого КЛЕМ-у наполегливо працювали, щоб цей з'їзд молоді пройшов успішно і щоб делегати та гості винесли з нього найкращі враження.

Виставка українських вишивок в часі Конгресу

Конгрес української молоді урочисто відкрили юнаки Корнелій Шмулик та Сергій Мацюра. Прапороносці внесли до залу Хліборобсько-Освітнього Союзу український та бразилійський прапори. Духова оркестра „Банда ліра” з Парани виконала український та бразилійський національні гимни, а відтак пластову пісню „Ми ростем, ми надія народу”. Учасників конгресу привітали посадник Куритиби д-р Роберт Рекійон та депутатка до штатного уряду Віра Відчимишин.

Учасники Конгресу під час обіду

За почесним столом сиділи уже згадані д-р Р. Рекійон, В. Відчимишин, а також єпископ Єфрем Кривий — духовний зверхник Української Католицької Церкви у Бразилії, прот. Микола Милусь — адміністратор УАПЦ, д-р Аффонсо Антонюк — голова Крайової Української Репрезентації, проф. Надія Киричук — голова осередку українських студій, Ілярій Безручка — почесний голова ХОС-у та КЛЕМ-у, С. Мацюра — голова КЛЕМ-у, К. Шмулик — заступник голови, представники багатьох інших організацій.

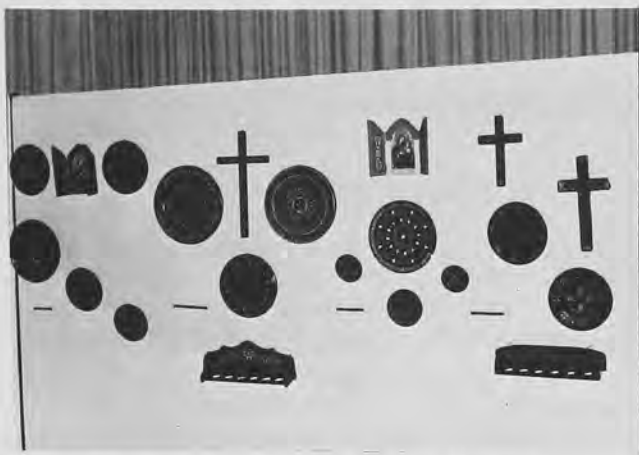

Забава учасників Конгресу

Після відчитання протоколу останнього конгресу та численних привітань проф. Н. Киричук дала доповідь на тему „Українська культурна спадщина” і висвітлила ряд прозірок. Був показаний також фільм „Жнива розпачу” про жахливий голод в Україні в 1932-33 роках, штучно створений Москвою на знищення українського народу. Присутнім на форумі конгресменам була роздана інформативна брошура про голод на Україні, автором якої є о. Володимир Ханейко.

Закінчилась офіційна частина і гостей запросили до театру Сескі да Естіна, на сцені якого виступали фольклорний танцювальний ансамбль „Барвінок”, хор під орудою п. Барана. А увечорі клемівці влаштували баль. Гарно грала українська оркестра з міста Сан Павло.

На другий день, в неділю, в українських церквах — католицькій і православній — правились урочисті Служби Божі, в яких взяли участь делегати і гості конгресу. Після Богослужень у залі ХОС-у о. Тарас Олійник виголосив доповідь про початки християнства та про 1000-ліття Хрещення України — видатну подію в житті нашого народу. Присутні вислухали доповідь з великим зацікавленням. Після

Виставка української різьби на дереві в часі Конгресу

доповіді було багато запитань, на які о. Т. Олійник радо відповідав.

Сестрицтво церкви та членки жіночої організації при ХОС потрудились, щоб приготувати смачні українські страви і щедро пригощали молодих конгресменів, делегатів та гостей з'їзду. А організація КЛЕМ подбала, щоб під час конгресу молодь могла оглянути ряд виставок українського народного мистецтва, українських строїв. У бібліотечі ХОС-у відкрилася виставка картин д-ра Григорія Пелюхна, сестер Розаври та Розанжели Бащиних. Велике зацікавлення викликали виставки вишивок Іванни Борощенко, Ольги Горачук та Василини Янкошук, а також писанок, різьби по дереві, випалювання.

В залі КЛЕМ-у були розвішені фотографії перших членів цієї молодіжної організації, а документи, які можна було тут побачити, найкраще

Відкриття XIV Конгресу КЛЕМ-у: При почесному столі сидять: Кир Єфрем Кривий, єпископ УКЦ в Бразилії, д-р Роберт Рекійон, посажник міста Курітіба, Сергій Мащур, голова КЛЕМ-у, Віра Видчмишин, посолка провінційного уряду Парани, о. Микола Милусь, УАПЦ, Корнелій Шмулик, заступник голови КЛЕМ-у відкриває Конгрес, д-р Жідарт Атідерт, посажник Прудентополя, Доротей Гавдида

ілюстрували працю та розповідали про життя наших „клемістів” за 40 років існування цієї організації.

На конгресі була вибрана нова управа Асоціації Українсько-Бразилійської Молоді. Клемівці вшанували почесного голову організації І. Безручка і вручили йому пропам'ятну табличку.

XIV конгрес КЛЕМ-у пройшов під гаслом „Готуємось до відзначення Тисячоліття Хрещення України”. Наступний конгрес української молоді заплановано провести у 1988 році в місті Прудентополісі.

На закінчення делегати і гості проспівали „Не пора, не пора” та „Боже Великий”.

Ангелина Чечко
Корнелій Шмулик

ЗАГАДКИ

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

Прочитайте зашифроване тут прислів'я про книжку. Перш ніж почати розгадувати його, зверніть увагу на розміщення книг, тоді легше буде знайти ключ для відгадки.

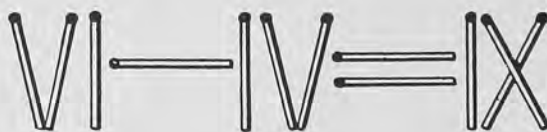

КРАНШАЙЄГАВАНЕВЩЩАСАТІСУТТІШУАЄК

КРАНШАЙЄГАВАНЕВЩЩАСАТІСУТТІШУАЄК

Виправте помилку

Візьміть 12 сірників і зробіть з них таке рівняння, як показано на малюнку. Рівняння, як бачите, невірне, бо з нього виходить, що

Перекладіть один сірник так, щоб рівняння було правильне.

Розгадки в наступному числі „Юнака”.

ОТТАВСЬКІ ПЛАСТУНИ ЗУСТРІЧАЛИ Д. ШУМУКА

У середу, 10-го червня 1987 р., в церкві Нотре Дам в Оттаві відбувся екуменічний Молебень і концерт в пам'ять тих українців і балтійців, які загинули від рук московських окупантів.

На церемонії представники цих народів несли свої прапори. Український прапор несли дівчата з танцювальної групи „Дніпро”, а прапор Канади — пл. роз. Борислав Кіт у товаристві пл. роз. Павла Грейнджера і пл. роз. Оксани Осадчук.

Головну проповідь виголосив о. Ігор Куташ з Монреалю. У концерті виступив також хор церкви св. Івана Хрестителя з Оттави. Після того був маніфестаційний похід до пам'ятника героям, що загинули у війні. На землі були запалені свічки у формі великого хреста. Тому що це було пізно ввечорі, запалені свічки зробили зворушливе враження. Біля пам'ятника з промовою виступив також посол Андрій Вітер.

Не менш важливою була і друга подія: в неділю, 21-го червня, оттавські пластуни вітали на лєтовіщі у столиці Данила Шумука — довголітнього в'язня московських концтаборів, незламного борця за людські і національні права українського народу.

В Оттаві Данило Шумук зустрівся з українською громадою, з послами Кендієм і Вітром, виступив в університеті Карлетон, зізнавав перед комісією прав людини у парляменті. Він також мав зустріч з міністром закордонних справ Канади Дж. Кларком, який багато допоміг у його звільненні.

Я радий, що мав можливість знову зустріти Д. Шумука, коли він виступав перед журналістами. Тут я ще більше довідався про тернистий шлях і незламну волю цього борця проти московської тиранії. Я привітався з нашим гостем і побажав йому всього найкращого на вільній канадській землі. У відповідь Д. Шумук сказав широкосердечно „Дякую!”.
пл. роз. Борислав Кіт

Данило Шумук серед Оттавських пластунів

КАРАВАНА В ТОРОНТІ

Кожного року в Торонті при кінці червня відбувається фестиваль культури народів, що замешкують в Канаді. Цей фестиваль дає нам можливість показати іншим народам нашу культурну спадщину. Тим фестивалем ми маємо змогу також побачити культуру інших народів. За дев'ять днів можемо відвідати цілий світ. При кожному павільйоні можна побачити народні одяги, мистецтво й скоштувати народні страви.

Можна також відвідати різні павільйони, наприклад Токіо, Гаваї, Берлін, Краків, а також три українські павільйони — Київ, Львів і Одеса. Більша частина нашого гуртка бере участь в Київському павільйоні. Ми тут виступаємо з танцями і співом. Цього року наш павільйон виграв нагороду за найкращі народні танці.

Нам дуже подобається показувати іншим національностям нашу українську спадщину.

СКОБ!

Гурток „Підсніжки”, 16 Курінь УПЮ-ок
ім. Ц. Паліїв, Торонто

„ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ” З ПОЛІТИЧНИМИ В'ЯЗНЯМИ У ТОРОНТІ

Юнацтво Пластової Станиці в Торонті, приготівляючись до 3-ої пластової проби, зорганізувало на 12 січня цього року „День солідарності”.

Юнацтво разом з батьками зібралися в шкільній залі при Свято-Миколаївській Церкві, щоб послухати у програмі про обраних дисидентів.

Ті, що виступали представили героїчне життя та мистецьку й громадську працю кількох дисидентів, а саме: Миколи Горбаля, Василя Стуса, Юрія Шухевича, Левка Лукіяненка і Миколи Руденка.

Наш гурток „Сон літної ночі” обрав Миколу Горбаля, щоб представити його життя і дещо з поезій.

ст. пл. Леся Потічна — впорядниця

ЧОМУ „КОРСАРІ ЧАСУ”?

Табір юначок на „Вовчій Тропі” літом 1987 року прибрав назву „Корсарі часу”. Нас питалися чому ми вибрали таку назву. Це вияснила усім наша таборова точка на велику ватру в часі Дня Пластуна. А я тут хочу поділитися нашими думками, які ми мали вибираючи цю назву, із усіми читачами „Юнака”. Надіюся, що наші роздуми пригоряться усім нашим друзям і подругам.

Дехто марнує час....

Дехто зловживає часом...

Дехто перестає цінити час...

А ми — „Корсарі часу”...

Час використовуємо до останньої хвилини...

Час шануємо так, як красу природи...

Час для нас — ключ до Батьківщини...

Чи в минулому — чи в сучасному — чи в майбутньому

Ми використовуємо час, щоб досягнути нашу мету.

Ми подорожуємо в минуле, щоб навчитися про нашу Батьківщину і наших предків.

У сучасному: ми використовуємо ці три тижні, щоб досягнути якнайбільше успіхів у пластуванні.

У майбутньому: ми заплануємо свій час так, щоб бачити нашу ціль наперед.

Час — це те, що ми вживаємо для себе, наших рідних, друзів та усіх, що потребують нашої допомоги.

Час — це наш скарб!

Час — це не хвилина, чи година, чи день — а наше життя!

Час — це ми!

ст. пл. Дарка Ласовська
бунчужна табору УПЮ-ок
п.н. „Корсарі часу”

ПРИВІТИ ДЛЯ „ЮНАКА”

До часу виготовлення цього числа наспіли до „Юнака” такі привіти із літніх таборів та вишколів:

1. Вишкіл новацьких виховників п.н. „Йде жваво наша гра” прислав привіт із численними підписами та ще і знімку учасників і проводу, на якій начислюємо 66 учасників і 17 членів проводу.

2. Вишкіл юнацьких виховників ВЮВ мав лише вісім учасників і либонь тому назвав себе „Одна і сім”. Підписали привіт і учасники і провід.

3. Новацький табір на „Вовчій Тропі”, що тим разом був спільний нараховував 127 учасників і прийняв назву „Перед нами сміється земля”. Команданткою того табору була сест. Віра Попель.

4. Табір новаків на „Новому Соколі” прислав гарненький, веселий привіт відповідний до назви „З усмішкою на устах” та з підписом братчика Славка Пришляка як коменданта і його „помічників”. На таборі було 48 учасників.

Редакція „Юнака” дякує за привіти та чекає даліших!

Вовча Тропа
1987

ВИШКІЛ ЮНАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ

ОАХ-СМ
Привет из ВЮВ

CT A-1 Martin Kavanagh, PK

1st. sec. P. ... Krasak M. ...
 ...
 ...

75. 400. Тарак Чундубаев
 75. 405. Мухомов Александр
 75. 406. Мухомов Александр

100, 110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230, 240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 320, 330, 340, 350, 360, 370, 380, 390, 400, 410, 420, 430, 440, 450, 460, 470, 480, 490, 500, 510, 520, 530, 540, 550, 560, 570, 580, 590, 600, 610, 620, 630, 640, 650, 660, 670, 680, 690, 700, 710, 720, 730, 740, 750, 760, 770, 780, 790, 800, 810, 820, 830, 840, 850, 860, 870, 880, 890, 900, 910, 920, 930, 940, 950, 960, 970, 980, 990, 1000

от н. Кемп Замке ТК

Привіт!

3
Вишколу
Новацьких
Впорядників

«Иде жбаво
наша гра»

НА ВОВЧИЙ ТРОПІ

1987 p.

Ст. мл. Аскольд Винников
КОМЕНДАНТ ОК

ст. мл. Олег Данилюк,
I. Заст. коменданта СК

и. сен. Ярослав Пришляк, Лис.
заст. коменданта

ст. и. Оля Стасюк; Бурк.
ЗАС. КОМЕНДАНТА

ст. ил. Андрей Сидоревич, ок
бунчужный
ст. ил. Виссенте Яковлевич

ПИСАР

ст. пл. Мир

ст. пр. Мунія Стеранка
ст. пр. Река Півсенька
ст. пр. Мирон Денугат, 1

пл. розв. Марас Стевний
пр. скоб. Марас Гаккевич
ст. пл. Дюко Кильчирский

ст. п.д. Гельо Старажиский, Ок
ст. п.д. Милиш Галкевич, Ок
ст. п.д. Боду Ошинева, Ок

ст. п. л. Блок и Шибанов, ст.
п. л. сек. Модница Парноурай

Ст. мл Андрей Бигар, О.х.

Таня Каралан
Оксана Индерсон

Loggia dei Giganti
 Piazza Rossiniobesina
 Tullio Perini

Honored Mr. [unclear]
 [unclear]
 [unclear]

Дед. Андрей
Стар. + Писемская
Аурелия Павловна
1911-11-11

Марта Булик ☺

Адрианне Столен
Рене Провост

Lica uronoxa
Uromia Mataput

Павел Ожог
Лев Степанов
Михаил Елизаров

Communist Party of the U.S.A.
American People's Party

CM. M. Cho. Dancer Mark OX

[illegible]

Зотуйсь!

CM. M. L. Cho. Danville, N.H. OX

НОВІ ПЛАТІВКИ

ЛІЛЕЯ — Вокальне тріо „Лілея” складається з трьох осіб: Олександри Козак, Ліліяни Головатаї та Беати Вуйцік. Всі три виступали в українських вокально-інструментальних ансамблях ще в Польщі, де народилися і прожили свої юні роки, після переселення їхніх батьків на польські землі. На цій платівці тріо „Лілея” виконує буковинські, лемківські і закарпатські пісні, як також чотири сучасні пісні авторства М. Білого, Р. Дрозда та Л. Левітової. Вокалістам акомпанює ансамбль під керівництвом Юрка Кулицького.

Yevshan Communications Inc.
P.O. Box 125
Station St. Michel
Montreal, Quebec, Canada H2A 3L9

ЧЕРЕМШИНА ч. 2 — Широко популярний ансамбль „Черемшина” придбав собі багатьох прихильників у наслідок своєї першої, дуже успішної платівки, як також із серії виступів на більших українських фестивалях. На цій другій платівці, Клявдія Мельник, Лідія Рудич, Надіна Зветков та Марко Беднарчук виконують народні пісні, в різних обробках, одну сучасну пісню композитора І. Шамо, та чотири композиції Марка Беднарчика. Акомпанює інструментальний ансамбль під керівництвом Марка Беднарчика і Юрка Кулицького.

Yevshan Communications Inc.
P.O. Box 125
Station St. Michel
Montreal, Quebec
Canada H2A 3L9

УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ — Це подвійна платівка, на якій записані головню українські народні пісні танцювального характеру. Пісні виконує оркестра під керівництвом Івана Шеремети — довголітнього керівника багатьох танцювальних оркестр. В трьох піснях співає вокаліст Михайло Бойко.

Steppe Records
795 Devey
Greenfield Park, Quebec
Canada J4V 1P5

ІЗ ТВОРЧОСТИ КОЛИШНІХ ПЛАСТУНІВ

(журналістичний гурток при Станіці Торонто, 1952)

*О ні, То не блакитний міт,
не казка опалева, —
то справді дія,
то так було!*

(У. Кравченко)

Вік 15-17 років. Тямка Батьківщини — з рідного дому і його околиць у нас вже давно поширилась на всю Україну. Ми її знали не тільки з описів й навчання у школі, але частинно вже з власних мандрівок. Скит Манявський, Крилос своїми руїнами мовчали перед нами і зроджували в нас гордість за стародавнє минуле нашої Вітчизни.

Лисоня, Маківка, стрілецькі могили у Львові ставали перед нами як живі свідки недавньої героїки України. Інші мандрували місцями Запоріжжя, із Шведських могил ми вдівлялись в недалеку Полтаву, бували ми й у церквах Печерська, в соборі Св. Софії, ходили слідами гайдамаків в Умань. Ще інші з нас блукали зі смутком у серці полями Берестечка, спочивали в тіні холмської вежі, благали в Богоматері і Почасві кращої долі для українського народу.

Мандруючи, ми чули якусь мову. Немов би рідна земля мовила нам свій заповіт. І ми відчували нестримне бажання іти слідами своїх далеких серцю близьких предків. Слідами тих, що вміли будувати й що вміли стати в обороні своїх храмів, своїх домів, своєї Батьківщини, її прав.

В мандрівках ми пізнавали наших людей, ми відчували їхню привітність їхню приязнь до нас. І саме це пізнання збагачувало нашу любов до свого люду. Нераз вертаючись з мандрівок до родинного дому, ми відчували якийсь дивний трепіт душі. Ми відчували, що не належимо вже тільки до свого дому, ми приналежні Батьківщині. І їй ми більше зобов'язані, ніж своєму родинному домові.

(Уривок із споминів)

Гірський Орел

ІЗ НАРОДНОЇ МУДРОСТІ ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

„ПРАВДА В ОЧІ КОЛЕ!”

У приповідках, прислів'ях чи приказках України правда це перш усього втілення Божої і людської справедливості, а що в загальному „хто бреше, тому легше, а хто правдує, той бідує”, тому сказати комусь правду в очі, значить зробити з нього свого ворога, бо „правда в очі коле”.

В українській народній мові поняття правди нерозлучно зв'язане із праведністю і „праведно жити” значило жити згідно з Божою і людською правдою, а в народній присязі обвинувачений говорить: „Перед Богом стою і кажу правдиво” тому, згадуючи покійного чи покійницю, що чесно й гідно провели земне життя, говорилося: „Хай його Господь між праведники прийме!” Правдолюбцем звали людину, що воює за правду”, правдомовцем, що говорить правду. Але враз із цим, „правдувати”, це проміжуток часу, коли царює правда, під час коли

сьогодні „нема в світі правди, правди не зіскати, бо тепер неправда стала правдувати — тепер уже правда стоїть край порога, а тая неправда сидить кінець стола”.

Так же ж само слово неправда в українській мові має не лише значення брехні, але теж несправедливості, „неправдиво винити”, значило несправедливо когось обвинувачувати, а „правдити” — звільнити від обвинувачення.

Цікаво, що в любовних народніх піснях України в більшості жінки правду говорять, бо „вона мене вірно любить, вона мені правду скаже” або „ніхто мені без милої правдоньки не скаже”, під час коли „кілько в решеті водиці, тільки в парубків правдиці”.

Г.Л.Н.
За „Шляхом”

ДАТКИ НА ПРЕС-ФОНД „ЮНАКА” І „ГОТУЙСЬ”

що вплинули від 30. 8. до 10. 10. 1987

Австралія:

\$20.00 — Микола Строкон, Сідней (дивись „Замість квітів на могилу” пл. сен. В. Сліпка).

Канада:

\$50.00 — КПСтаршина на потреби Видавництва (дивись „Замість квітів на могилу” полковника Петра Содоля)

\$25.00 — Пл. Станиця Едмонтон (дивись „Замість квітів на могилу” бл. п. Петра Трильовського)

\$50.00 — З нагоди новосілля реф-ки УПН у Станиці ст. пл. Наді Казимири-Дзьоби і Юрка Дзьоби члени Пл. Станиці в Оттаві пожертвували на прес-фонд „Готуйсь” з висловами всього найкращого в їхньому новому домі. Подала Христя Габрович.

\$1,000.00 — Пожертва пл. сен. Володимира Івашка з нагоди Ювілею 75-річчя Пласту на прес-фонд „Готуйсь” і „Юнак”, Саскатун, Саск.

ЗСА:

\$25.00 — Ст. пл. Катя Великорідько-Портер (дивись „Замість квітів на могилу” св. п. Василя Копаниці).

\$1,170.00 — Разом

Замість квітів на могилу
св. п.

інж.пл. сен. ВОЛОДИМИРА СЛІПКА

члена Львівського Куреня „Чорноморці”, що відійшов на Вічну Ватру 18 серпня 1987 р. в Мельборні, Австралія, склав 20.00 дол. Микола Строкон з Сіднею.

З нагоди Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі у 75-ліття Пласту усім її Учасникам пересилаю сердечні привітання й побажання щасливо провести пл. табори, зокрема урочисто відбутися Ювілейні святкування на Пластовій Січі.

У всьому хай благословить щедрий Господь та допомагає своїм могутнім заступництвом наш Небесний Опікун — Святий Юрій Переможець.

З пластовим привітом „Готуйсь і СКОБ!”

Ваш. о. Володимир Івашко

П.С. В залученні моя жертва на „Готуйсь” і „Юнак” \$1,000.00.

ДАТКИ НА ПРЕС-ФОНД „ЮНАКА” що вплинули від 10. 10. до 10. 11. 1987 р.

ЗСА:

\$20.00 ам. — М. Лещишин в пам'ять св. п. Ярослава Рубля (дивись „Замість квітів на могилу”)

\$20.00 — Дарункова передплата

Канада:

\$10.00 — Гурток „Чарівний Черемош”, XVI Курінь УПЮ-ок ім. Ц. Паліїв (дивись „Замість квітів...”)

— Торонто — заробіток з продажу печива.

\$30.00 — Е. Ю. Бабії, Іслінгтон, Онт. у пам'ять п. Ольги Масник (дивись „Замість квітів на могилу”)

\$25.00 — Пластова Станиця Едмонтон у пам'ять Стефана Гроха (дивись „Замість квітів на могилу”)

\$100.00 — Пл. сеніори Ірина і Роман Вжесневські (дивись „Замість квітів на могилу”)

Замість квітів на могилу
сл. п.

СТЕФАНА ГРОХА

довголітнього директора Курсів Українознавства в Едмонтоні Пластова Станиця склала \$25.00 на прес-фонд „Юнака”.

Замість квітів на могилу
св. п.

ОЛЬГИ МАСНИК

матері інж. М. і Л. Масників і бабусі пластунів/-ки Тані, Славка і Олега склали приятелі Е. і Ю. Бабії, на прес-фонд „Юнака” \$30.00.

Замість квітів на могилу
св. п.

пл. сен. ЯРОСЛАВА РУБЛЯ

склав на прес-фонд „Юнака” \$20.00 М. Лещишин з Нью-Йорку, ЗСА.

Замість квітів на могилу
св. п.

ТАМАРИ МЕЛЬНИК-НОВАК

доньки колишньої станичної Пл. Станиці Нью Гейвен, Н.Й., Василини Шраменко-Данко склала Станиця на передплату „Юнака” для незаможної пластунки \$20.00 — Даток надіслав пл. сен. Мировслав Троян — станичний.

**Замість квітів на могилу
св. п.
ЯРОСЛАВА РУБЛЯ**

пластового і громадського діяча — голови Карпатського Лещатарського Клубу, близького незабутнього друга великої кількості членів Пластового Куреня „Бурлаки” — пластові сеніори Ірина і Роман Вжесневські склали \$100.00 — вшановуючи Його пам'ять.

Подрузі Славі сердечні вислови співчуття.

**Замість квітів на могилу
св. п.**

ПЕТРА ТРИЛЬОВСЬКОГО

Пл. Станиця Едмонтону, разом з висловами співчуття родині пл. сен. Богданові й Софії та ст.пл. Зеневі й Уляні Трильовським — склала \$25.00 на прес-фонд „Юнака”.

**Замість квітів на могилу
св. п.**

ВАСИЛЯ КОПАНИЦІ

діда подруги Марти Юзенів склала пожертву 25.00 на потреби Пл. Видавництва, разом з висловами глибокого співчуття ст. пл. Катя Великорідько-Портер.

**Замість квітів на могилу
сл. п.**

полковника ПЕТРА СОДОЛЯ

батька пл. сен. Петра Содоля — голови Головної Пластової Ради, Крайова Пластова Старшина Канади склала пожертву на Пл. Видавництво \$50.00 разом з висловами глибокого співчуття Родині по втраті Чоловіка, Батька і Діда.

ПОЖЕРТВИ НА ФОНД СІРОГО ЛЕВА

ЗСА: \$1,405.00

На сплетення нев'яучого вінка в пам'ять св. п. друга — Прометей пл. сен. керів. Іларіона ДОМБЧЕВСЬКОГО, батька 7-го КУРЕНЯ УПС ім. Андрія Войнаровського, який відійшов на Вічну Ватру 13 січня 1987 року склали: \$200.00 7-ий Курінь ім. А. Войнаровського, по \$100.00 Осипа Галяревич, Микола і Марія Грушкевичі, Маруся і Лев Домбчевські, Роксана і Любомир Кузьмаки, Зенон Онуфрик; \$60.00 Наталія і Іван Коропецькі; по \$50.00 Остап Баран, Соня Березовська, Анізія Мандзій, Атанас Столярчук; \$30.00 Теодосій і Дарія Самотулки; по \$25.00 Іван і Марія Галії, Богдан Домбчевський, Богдан Маланій, Сальвіна Іваницька, Любомира Йолдас, Микола Кавка, Микола і Оксана

Коропецькі, Ольга Лукасевич, Христина і Юрій Навроцькі, Євгенія і Мирослав Подоляки з дітьми, Богдан і Христина Шепеляві; по \$20.00 Степанія Квасовська, Іван Нинка, Ольга і Степан Парубчаки, Марійка і Оксана Смішкевич, Яро і Оля Цегельські, по \$10.00 Ірина Домчевська, Осипа Кобзар, Михайло і Любомира Пежанські, Омелян і Марія Смішкевичі, — всього разом 1,405.00.

**Замість квітів на могилу
св. п.**

пл. сен. ОЛЬГИ ВОЗНЯК

яка відійшла на Вічну Ватру 29 червня 1986 р. в Клівленді, склали пожертви на Фонд Сірого Лева: по 25.00 пл. сеньйори: Микола Грушкевич, Ігор Захарій, Ігор Руденський, Дарія Федорів; по \$20.00 пл. сен. Володимир Базарко, Микола Голіян, Марта Кассараба, Ярослав Кришталович, пані Оріся Савчак; по \$15.00 пл. сен. Люба Боднар, пані Олена Мовчан; по 10.00 пл. сен. Марія Антонів, пл. сен. Богдан Ковч. Разом склали \$250.00.

* * *

ДАТКИ НА ФОНД СІРОГО ЛЕВА

\$6,345.00 Курені УСП і УПС ім. Андрія Войнаровського з продажу жетонів вплатили на Видавничий Фонд ім. Сірого Лева в роках 1986 і 1987 та з пожертв „Замість квітів на могили” св. п. Іларіона Домбчевського і св. п. пл. сен. Ольги Возняк (дивись „Замість квітів...”)

\$8,000.00 разом зібрали на Фонд ім. Сірого Лева Войнарівці! Вдячність їм і похвала!

Головна Пластова Булава, яка останніми роками зустрічається з великими фінансовими труднощами, сердечно вдячна усім жертводавцям за допомогу. Цінимо зокрема зрозуміння для наших потреб отця пл. сен. Володимира Івашка — основника й першого провідника Пласту в Канаді, що вклав багато труду при переміщенні пластових клітин з Європи до Канади.

Скріплює також віру в майбутність Пласту і праця Куренів УСП та УПС ім. А. — Войнаровського, які зібрали цеголками пожертви на ВФонд ім. Сірого Лева й виявили глибоку пошану й вдячність за труд всього життя свого провідника сл. п. Іларіона Домбчевського — Прометей.

Головна Пластова Булава лучиться з висловами жалю й співчуття для Родини й Побратимів з Куренів ім. А. Войнаровського, що не стало між нами вірного пластовим ідеям, відданого Богові й Україні пластового побратима.

Головна Пластова Булава

Хто з Вас подорожує

- літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюроі

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

**THE FUTURE
BAKERY**

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО—МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 336-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстарішій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа 295 College St. Toronto, Ont. M5T 1S2
Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ 3635 Cawthra Road
(біля Української Католицької Церкви)
Tel.: 272-0468

Відділ 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Відділ 225 The East Mall, Unite 16,
Etobicoke, Ontario
Tel.: 233-1254

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання
помагати членам в економічних справах порадами і
фінансово.

Наша справа — служити членам!

ОДИНОКА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST CO. LTD

2271 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Phone: (416) 763-7333

Приймає вклади і ощадности. —
Платить найвищі відсотки. —
Уділює особисті і моргеджові позики. —
Приймає і реєструє пенсійні плани і на
нові дома (PPC). — Полагоджує всі
банкові операції. — Завідує спадками і
довіреними (траст).

ОЛЕНЬ

СОКІЛ

БДЖОЛА

БАРВІНОК

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА**

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

"САМОПОМІЧ"

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

Години урядування:

Понеділок	6:00 — 9:00 вечір
Вівторок	6:00 — 9:00 вечір
Середа	9:00 — 1:00 ппол.
Четвер	6:00 — 9:00 вечір
П'ятниця	6:00 — 9:00 вечір
Субота	9:00 — 1:00 ппол.

Щадіть, позичайте та полагоджуйте всі свої
фонансові потреби в своїй рідній Українській
Фінансовій Установі.

Кредитова Кооперативна платить вищі відсотки
від звичайних ощадностей якого-небудь банку
чи шадниці.

А також даємо на дуже догідних умовах
всякого роду позички.

ЗАЙДІТЬ ДО НАС ЧИ ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:

229 Hope Ave. Passaic, N. J. 07055. Tel. 201-473-5965

"... виховання — це надавання дум-
нам і почуванням яногось напрямку", —
наше Олександр Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і нова-
нів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьків, які цінаються вихован-
ням і громадськими справами.

КУПНО І ПРОДАЖ РЕАЛЬНОСТЕЙ
Оцінка (валюадія) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
5302 Dundas St. West — Tel.: 236-2666

CHOLKAN INSURANCE: BROKERS LIMITED
5302 Dundas St. West, Etobicoke — Tel.: 239-7733

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
найоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303